DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 28sten MEI, 1831. N. 21

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

Correspondentie

tusschen Zyner Majesteits Consul te Maracaibo en het Gouvernement van Venezuela, betrekkelyk tot de nakoming van het Tractaat van Vriendschap, Scheepvaart en Handel tusschen het Gouvernement der Nederlanden en dat van Columbia den 1sten Mei 1829 aangegaan, en respectivelyk bekrachtigd door de regering der Nederlanden op den 10den Juny 1829 en door die van Columbia op den 10den September deszelven jaars.

Vertaling.
No. 17.

Consulaat der Nederlanden.
Maracaibo den 11den October 1830.

Aan den Heer Generaal Prefect van het Departement van Zulia, &c. &c. &c.

De ondergeteekende, Consul van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden in deze stad, heeft de eer aan den Heer Prefect van dit Departement bekend te maken, dat het tractaat van vriendschap, scheepvaart en handel, hetwelk tusschen het Gouvernement der Nederlanden en dat van de Republiek van Colombia op den 1sten Mei 1829 aangegaan is geworden, door de Regering der Nederlanden is bekrachtigd op den 10den Juny 1829 en door die van Colombia op den 10den September deszelfden jaars; dat de wederzydsche uitwisseling der acten van bekrachtiging respectivelyk op den 15den February van dit loopend jaar heeft plaats gehad en dat de bekrachtiging daarvan reeds verscheidene maanden geleden door het Gouvernement van Bogota is ontvangen. De ondergeteekende acht het tevens noodig ter kennisse van den Heer Prefect te brengen, dat het gemelde tractaat behoorlyk in het Koningryk der Nederlanden, zoo ook in de onderhoorige kolonien van het gemelde Ryk is gepromulgeerd geworden en dat, dien ten gevolge, de handel en burgers van Columbia, in de Bezittingen van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, reeds ten volle van al de voorregten en vrystellingen genieten, welke in het tractaat bedongen zyn. De ondergeteekende neemt de vryheid den Heer Prefect te refereren aan het Gouvernements blad van Caracas van den 10den September ll. No. 286, waarin het gemelde tractaat geplaatst is, ofschoon niet officieel en eeniglyk als een uittreksel van de Curaçaosche Courant van den 3den July dezes jaars. Op grond van deze redenen beschouwdt de ondergeteekende het als zynen pligt de nakoming van het tractaat en dezelfde voorregten en vrystellingen voor den handel en voor de onderdanen van Zyne Majesteit den Koning, in deze stad, van den Heer Prefect te reclameren, welke in het gemelde tractaat bedongen zyn en van dewelke de Columbianen, zoo als reeds aangemerkt is, in de Bezittingen van Hoogstgedachte Zyne Majesteit genieten.

De ondergeteekende neemt tevens deze gelegenheid te baat om den Heer Prefect, gelyk zich zelve, geluk te wenschen met de veelbeloovende uitbreiding der vriendschappelyke betrekkingen tusschen hunne respective Gouvernementen.

Hy die zich onderteekend verzoekt den Heer Prefect de verzekeringen te willen aannemen van zyne byzondere en gedistingueerde hoogachting.

(geteekend) EDW. BROOKE PENNY.
Voor gelykvormige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling.

STAAT VAN VENEZUELA.

Prefectuur van het Departement Zulia.

No. 2.

Maracaibo den 12den October 1830.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden. &c. &c.

De ondergeteekende Prefect van het Departement van Zulia, heeft de eer de ontvangst te erkennen van de nota van den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden, onder dagteekening van den 11den dezer, No. 17, strekkende om hem bekend te maken, dat het tractaat van vriendschap, scheepvaart en handel, hetwelk tusschen het Gouvernement der Nederlanden en dat van de Republiek van Columbia op den 1sten Mei 1829, aangegaan is geworden, door de wederzydsche partyen bekrachtigd is; dat de respective uitwisseling der acten van bekrachtiging op den 15den February dezes jaars heeft plaats gehad en dat de bekrachtiging daarvan reeds verscheidene maanden geleden door het Gouvernement van Bogota is ontvangen. De ondergeteekende heeft tevens kennis genomen dat het gemelde tractaat in het Koningryk der Nederlanden en onderhoorige kolonien behoorlyk gepromulgeerd geworden zynde, de handel en burgers van Columbia in die Bezittingen reeds volkomen van al de voorregten en vrystellingen genieten welke in het tractaat bedongen zyn, en dat de Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden, op grond dier redenen, van den ondergeteekende die zelfde voorregten en vrystellingen ten voordeele van den handel en voor de onderdanen van Zyne Majesteit, in deze hoofdstad reclameert.

De ondergeteekende is overtuigd dat, in weerwil der staatkundige omstandigheden welke in de onderscheidene deelen der Republiek plaats gehad hebben, het Gouvernement, hetwelk zich, ten gevolge daarvan, in Venezuela geconstitueerd heeft, de nakoming van het tractaat toestaan en die overeenkomst officieel aan al deszelfs Departementen mededeelen zal; edoch, is het tenzelfden tyde de pligt van den ondergeteekende den Heer Consul der Nederlanden te berigten, dat hy ondergeteekende geene bevelen daaromtrent, die aan hem over de zaak moeten gerigt worden, ontvangen heeft; dat aangezien het trackaat in het blad van Caracas geplaatst is, hy de hoop koestert dat hy hetzelve weldra officieel ontvangen zal, wanneer het in volle kracht en waarde zal gesteld worden; zoolang echter zulks geen plaats neemt en zoolang hy het besluit over de zaak in kwestie, waarover de ondergeteekende zich verbindt met den eersten post om inlichting te vragen, niet ontvangt, moeten de betrekkingen van vriendschap en handel op dien zelfden voet blyven, waarop zy tot dus verre bestaan hebben. De ondergeteekende belooft dat er geene verandering in de betrekkingen en goede verstandhouding, welke tusschen bevriende natien heerschen moeten, zal plaats grypen, maar dat er in het tegendeel voor de bewaring daarvan zal gewaakt worden.

De ondergeteekende bediendt zich ook van deze gelegenheid om aan den Heer Consul der Nederlanden zyne gevoelens van gelukwensching en genoegen mede te deelen, welke hem door eene zoo gelukkige gebeurtenis bezielen en noemt zich met de betuiging van den meesten eerbied

De bereidwillige en gehoorzame Dienaar,
(geteekend) MIGUEL BORRAS.
Voor gelykvormige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo.
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling.

STAAT VAN VENEZUELA.

Secretarie van Buitenlandsche Zaken.

2de Seasie,
Valencia den 17den November 1830.—1 en 20.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden, residerende te Maracaibo.

De ondergeteekende Secretaris van Staat in het Departement van buitenlandsche zaken, heeft van den Heer Prefect van Zulia eene aanschryving ontvangen, inhoudende de nota welke de Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden aan Zyn Edele, onder dagteekening van den 11den der voorledene maand gerigt heeft, ter kennisgeving van de bekrachtiging door zyn gouvernement van het tractaat van vriendschap, handel en scheepvaart, hetwelk tusschen de Republiek van Columbia en de Nederlanden gesloten is, reclamerende de nakoming daarvan, doordien hetzelve ook door het gouvernement dier Republiek bekrachtigd is.

De eerste tyding welke het gouvernement van den ondergeteekende van die zaak bekwam, was die welke de lectuur van de Curaçaosche Courant van den 3den July dezes jaars aan hetzelve verschaft heeft, en aan dewelke de Heer Consul zich refereert. De bestaande verschillen tusschen Venezuela en Nieuw Grenada hebben de officiele mededeeling van het gemelde tractaat verhinderd. Het gouvernement van Venezuela heeft door die reden het niet als eenen pligt beschouwd om het tractaat in werking te stellen en te doen nakomen, met die stiptheid welke in acht genomen wordt ten aanzien van die welke tusschen Columbia en andere natien bestaan.

De ondergeteekende heeft last van zyn gouvernement ontvangen om den Heer Consul, aan wien hy zich rigt, te verzekeren, dat zoodra het gemelde tractaat van wege het gouvernement van Columbia medegedeeld wordt, hetzelve getrouwelyk en stiptelyk zal nagekomen worden, even als of hetzelve met Venezuela aangegaan ware.

De ondergeteekende, het besluit van zyne Regering aan den Heer Consul mededeelende, heeft de eer Zyn Edele de verzekering te geven van de gevoelens van onderscheiding en hoogachting waarmede hy zich noemt

De gehoorzame Dienaar,
(geteekend) SANTOS MICHELENA.
Voor gelykvormige vertaling
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling.
No. 20.

Consulaat der Nederlanden.
Maracaibo den 3den February 1831.

Aan den Heer Gouverneur van deze Provincie, &c. &c. &c.

De ondergeteekende, Consul van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden heeft de eer aan den Heer Gouverneur van Maracaybo bekend te maken, dat het zoo even ter zyner kennis gekomen is dat het tractaat van vriendschap, scheepvaart en handel tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden en de Regering van Columbia gesloten, te Bogota gepromulgeerd is geworden, gelyk blykt in de *Gaceta de Colombia* van die stad van den 26sten December 1830 No. 496; en aangezien de ondergeteekende reeds te voren in zyne officiele aanschryving van den 11den October des voorleden jaars aan het Gouvernement van Maracaibo, de nakoming van het gemelde tractaat gereclameerd heeft, waarop die aanschryving door deze Regering naar Valencia werd verzonden, en de ondergeteekende vervolgens de eer gehad heeft van Zyne Excellentie den Heer Minister van Buitenlandsche Zaken van Venezuela de mededeeling te ontvangen, welke hy op heden morgen ter kennisse van den Heer Gouverneur gebragt heeft, en waarin vermeld staat hetgene in dit extract volgt:

"De ondergeteekende heeft last van zyn gouverne-
"ment ontvangen om den Heer Consul, aan wien hy zich
"rigt, te verzekeren, dat zoodra het gemelde tractaat
"van wege het gouvernement van Columbia medege-
"deeld wordt, hetzelve getrouw en stiptelyk zal nage-
"komen worden, even als of hetzelve met Venezuela
"aangegaan ware."

Zoo heeft de ondergeteekende, uit kracht van deze omstandigheden, geen den geringsten twyfel dat het bedoelde tractaat nu door dit gouvernement in werking zal gesteld worden, tenzelfden tyde aan den Heer Gouverneur observerende, dat hy van oordeel is, zoo als hy reeds te voren aangemerkt heeft, dat het tractaat in kracht en waarde was, van den dag af aan dat de uitwisseling der ratificatien plaats gehad heeft.

De ondergeteekende heeft de eer den Heer Gouverneur van Maracaibo de gevoelens aan te bieden van den volmaaksten eerbied waarmede hy is

De onderdanige en bereidwillige Dienaar,
(geteekend) EDW. BROOKE PENNY.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul voormeld,
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling.

STAAT VAN VENEZUELA.

Gouvernement der Provincie.

No. 12.

Maracaibo den 7 February 1831.—2 en 22.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden, residerende in deze haven.

De ondergeteekende de eer hebbende de nota te beantwoorden welke de Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden in deze haven aan hem, onder dagteekening van den 3den dezer No. 20, gerigt heeft, verzoekt dat het hem gelieven moge de Courant welke het tractaat van vriendschap, scheepvaart en handel, tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden en de Regering van Columbia gesloten, behelst, in handen van het gouvernement der provincie te stellen, ten einde dezelve aan het opper gouvernement van Venezuela over te zenden en deszelfs besluit daarop aftewachten, aangezien het niet in de magt van den Gouverneur van Maracaibo staat om iets te doen in eene zaak van zoo veel gewigt, zonder de onmisbare vereischten. Dit belooft hy aan den Heer Consul aan wien hy zich rigt, dat het gemelde document met den eersten post aan Zyne Excellentie den President van den Staat zal worden toegezonden, met wien hy zich interesseren zal ter bekoming van een spoedig antwoord.

Het grieft den Gouverneur, dat zyne magt zich niet zoo ver uitstrekt om aan het verzoek van den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden te voldoen, op dat dit antwoord voldoender had kunnen zyn; hy biedt zich op nieuw aan, als

De bereidwillige en gehoorzame Dienaar,
(geteekend) Jn. ANT. GOMEZ.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling.
No. 21.

Consulaat der Nederlanden.
Maracaibo den 9den February 1831.

Aan den Heer Gouverneur van deze Provincie &c. &c. &c.

De ondergeteekende Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden in deze stad, de eer hebbende de missive van den Heer Gouverneur, onder dagteekening van den 7den dezer No. 12, te beantwoorden, zendt tenzelfden tyde hier ingesloten aan Zyn Edele de *Gaceta de Colombia* waarin het tractaat van vriendschap, scheepvaart en handel, gesloten tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden en de Regering van Columbia, geplaatst is; tevens den Heer Gouverneur te kennen gevende dat, niettegenstaande dat door de stremming der communicatie tusschen deze stad en Bogota, de Couranten der laatst gemelde stad slechts zeer zelden hier ontvangen worden, hy toevallig in zyne pogingen geslaagd heeft om die te verkrygen, welke deze nota vergezeld.

De ondergeteekende hoopt dat de Heer Gouverneur aan wien hy zich rigt, de goedheid hebben zal om deze correspondentie aan Z. E. den President van den Staat toe te zenden, zoo als Zyn Edele de beleefdheid had van in zyne missive voormeld als zyn voornemen bekend te maken, om met de Courant in kwestie te handelen.

De ondergeteekende blyft den Heer Gouverneur ten hoogste verpligt voor zyne aanbieding om zyne bemiddeling in het werk te stellen met het opper gouvernement ter verkryging van een spoedig antwoord over het onderwerp, op dat de onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden in Columbia ten spoedigste van de regten genieten kunnen welke in het bedoelde traktaat bedongen zyn.

De ondergeteekende heeft de eer zich op nieuw aan den Heer Gouverneur met alle consideratien aantebieden als de bereidwillige en gehoorzame dienaar,

(geteekend) EDW. BROOKE PENNY.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul voormeld,
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling.

STAAT VAN VENEZUELA.

Gouvernement der Provincie.

No. 19.

Maracaibo den 13den April 1831.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden.

De Heer Secretaris van Staat en van Buitenlandsche Zaken, deelde my onder dagteekening van den 22sten Maart jl. het volgende mede:

"De aanschryving door UwelEdel, onder dagteeke-
"ning van den 21sten February jl. No. 4 aan het Minis-

"terie van Buitenlandsche zaken gerigt, omtrent de vorderingen van den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden in die haven, tot de nakoming van het traktaat van vriendschap, scheepvaart en handel, gesloten tusschen het Gouvernement der Nederlanden en dat van Columbia, aan het Gouvernement medegedeeld zynde, heeft hetzelve gelieven te bepalen: dat het uitvoerend bewind van Columbia, niet bevoegd geweest zynde tot het sluiten en bekrachtigen van traktaten met vreemde natien, zonder toestemming van het Congres, ingevolge de bepaling by de grondwet van het 11de jaar; en aangezien deze zaak groote betrekking heeft met de belangen van den staat, zoo kan het Gouvernement de nakoming daarvan niet bevelen, dan tot wanneer het wetgevend ligchaam, hetwelk over dezen twyfel zal geraadpleegd worden, zulks beslisse, en zal het gouvernement zich verhaasten om het besluit van dat ligchaam, zoodra zulks gegeven worde, bekend te maken."

Ik heb de eer zulks ter kennis van UED. te brengen tot UED. informatie en verder narigt.

De Heere behoede UED.

(geteekend) Jn. ANT. GOMEZ.

Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaibo,
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling.
No. 22

Consulaat der Nederlanden.
Maracaibo den 14den April 1831.

Aan den Heer Gouverneur van de Provincie van Maracaibo &c. &c. &c.

De ondergeteekende Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden is vereerd geworden met eene aanschryving van den Heer Gouverneur van Maracaibo onder dagteekening van gisteren, waarin ZynEdel hem bekend maakt met het antwoord van den achtbaren Heer Secretaris van Staat en van Buitenlandsche zaken, gedagteekend den 22sten der voorledene maand, omtrent de vorderingen van den ondergeteekende ter nakoming van het tractaat van vriendschap, scheepvaart en handel, hetwelk tusschen zyn gouvernement en dat van Columbia gesloten is; door die aanschryving heeft de ondergeteekende ook kennis bekomen dat het gouvernement van Venezuela het noodig geoordeeld heeft om het wetgevend ligchaam over dat punt te raadplegen en dat het zich verhaasten zal om deszelfs besluit bekend te maken.

De ondergeteekende kan niet nalaten aan den Heer Gouverneur de bevreemding te kennen te geven welke in hem ontstaat, door de vertraging welke het gemelde tractaat tot dus verre in Venezuela geleden heeft, vooral in aanmerking nemende dat hetzelve reeds redert een' geruimen tyd in al de Bezittingen van Z. M. den Koning der Nederlanden met alle getrouwheid nagekomen wordt, ten aanzien van den handel van geheel Columbia en van alle Columbianen zonder eenig onderscheid, het zy Venezuelanen, Grenadinen of andere inboorlingen van Columbia, om reden dat het tractaat gesloten en bekrachtigd was, vóór dat de staatkundige verschillen tusschen Venezuela en Nieuw Grenada plaats gehad hadden, en aangezien Venezuela by deszelfs afscheiding plegtig verklaard heeft, dat het de tractaten en verbindtenissen tusschen Columbia en vreemde natien stiptelyk eerbiedigen en nakomen zoude, zoo is er geen, noch kan er eenig twyfel bestaan dat het tractaat begrepen is voor het geheele grondgebied van Columbia, zoo ook voor alle burgers van dit land.

Ten aanzien van hetgene de achtbare Heer Minister van Buitenlandsche zaken in zyne nota aan den Heer Gouverneur van Maracaibo gewag maakt: dat het gouvernement van Venezuela heeft gelieven te bepalen, dat het uitvoerend bewind van Columbia niet bevoegd was om tractaten met vreemde natien te sluiten en te bekrachtigen, zonder toestemming van het Congres, ingevolge de bepaling by de grondwet van het 11de jaar, is het noodig aantemerken, dat het uitvoerend bewind van Columbia, hetwelk het tractaat met het gouvernement der Nederlanden bekrachtigd heeft, op dat tydvak volkomen met de magt daartoe bekleed was, zoo als bewezen wordt in paragraaf 3, tytel 1 van het organiek dekreet van de uitvoerende magt van Columbia, met dagteekening van den 27sten Augustus 1828, welke wet door geheel Columbia volkomen erkend, geëerbiedigd en nagekomen is geworden.

Door de aanschryving, waarmede de achtbare Heer Minister van Buitenlandsche zaken, onder dagteekening van den 17den November des voorleden jaars, den ondergeteekende vereerd heeft, had hy redenen om te gelooven en aan zyn gouvernement bekend te maken, dat het gouvernement van Venezuela eeniglyk wachtende was op de afkondiging van het veelgemelde tractaat door het gouvernement van Bogota, om hetzelve getrouw en stiptelyk in Venezuela tot stand te brengen, immers heeft de Heer Minister hem zulks, in naam van zyne regering, verzekert; het is dus om die reden te verwonderen dat nu, en wel na de afkondiging van het tractaat door de regering van Bogota, die van Venezuela als nog zwarigheden vindt om een verdrag tot stand te brengen, tot welks stipte nakoming en getrouwe navolging de nationale eer van beide volken verpand en verbonden is.

De ondergeteekende heeft het als zynen pligt beschouwd deze korte aanmerkingen over de hangende zaak te maken, ofschoon dat hy zich volkomen overtuigd houdt, dat het wetgevend ligchaam van Venezuela in één oogenblik den twyfel van het gouvernement over de zaak in kwestie uit den weg ruimen zal, en dat door deszelfs verordening het traktaat zonder langer uitstel in werking zal gesteld worden.

De ondergeteekende verzoekt den Heer Gouverneur van Maracaiba de goedheid te willen hebben om den inhoud van deze nota aan het opper gouvernement van Venezuela medetedeelen, en heeft tevens de eer aan ZynEdele de herhaalde verzekering te geven van zyne byzondere consideratie en zynen volkomenasten eerbied.

(geteekend) EDW. BROOKE PENNY.

Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul voormeld,
EDW. BROOKE PENNY.

Vertaling.

STAAT VAN VENEZUELA

Gouvernement der Provincie.

No. 26.

Maracaibo den 18den April 1831.—2 en 22.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden.

De Gouverneur der Provincie heeft de eer aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden, residerende in deze haven, de ontvangst te erkennen van zyne officiele aanschryving op den 14den dezer maand No. 22, in antwoord van die welke de ondergeteekende aan hem gerigt heeft, ter zyner kennis gebragt hebbende het besluit van het opper gouvernement van den staat, die zich bezig gehouden heeft met zyne vorderingen ten aanzien van de nakoming van het tractaat van vriendschap, scheepvaart en handel, gesloten tusschen Zyne Majesteit en het oude gouvernement van Columbia, volgens de bekendmaking in No. 496 van de Courant, welke in Bogota geredakteerd wordt, en waarop de gemelde Heer Consul eenige aanmerkingen heeft gelieven te maken, die hem als billyk en ophelderend voor de zaak in kwestie voorkomen.

De Gouverneur belooft dat de aanschryving welke hy beantwoordt, by tyds en met den eersten Post letterlyk aan den Heer Secretaris van Staat en van Buitenlandsche zaken van Venezuela zal medegedeeld worden, op dat ZynEdele gelieven moge het noodig berigt daarover aan Z. E. den President te geven.

De Gouverneur herhaald aan den Heer Consul aan wien hy zich adresseert, zyne gevoelens van eerbied en vriendschap waarmede hy is

De zeer bereidwillige en gehoorzame Dienaar,
(geteekend) Jn. ANT. GOMEZ.

Voor naauwkeurige vertaling,
De Cousul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.

WAARSCHOUWING.

NADEMAAL de termyn verstreken is binnen welken de aangifte van de in de maand September des voorleden jaars gevallene boedels moet plaats hebben, ingevolge het 16de artikel des Reglements betrekkelyk het heffen der belasting op de Erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, gearresteerd by besluit van den Gouverneur Generaal in Rade te Suriname in dato 1sten Juny des voorleden jaars en alhier in werking gebragt by Publicatie van den Heer Directeur der kolonie op den 3den September deszelfden jaars, en er nogtans geene memorien van aangifte der gemelde boedels, welke reeds onder die bepaling vervallen zyn, zyn ingeleverd; zoo heeft de ondergeteekende, alvorens overtegaan tot het appliceren van het bepaalde by art. 20 van het bedoelde Reglement, opzigtelyk het verbeuren *eener boete van Honderd Guldens* door den gene welke in gebreken mogte blyven de aangifte binnen den by dit artikel ook aangewezen tyd te doen, en om dat het voor de eerste maal is na het in werking komen dezer nieuwe wet, het noodig geoordeeld, de genen, welke by de boedels der in de maand September a. p. overledene personen belang hebben, te waarschouwen en aantemanen, om vóór het einde dezer maand aan de bepalingen, by het meergemelde Reglement daargesteld, te komen voldoen; terwyl de daarin nalatig blyvenden by het einde dezer maand zullen beschouwd worden de vastgestelde boete te hebben verbeurd en deswege regtens zullen worden vervolgd.

De in deze waarschouwing bedoelde aangiften zyn van de nalatenschappen der volgende overledene personen:

Rodrigues (Pia del Carmen)	aangegeven door	José Rodriguez
Boelbaay (Maria Ramona)	" "	J. Mingeel M. Boelbaay
Gruys (Anna Margaretha)	" "	Joh. H. Ecker
Totolika (Anna)	" "	Jacobus Siedrechts
Jones (Thomas Dorrell)	" "	F. Bareth
——— (Fortuyn)	" "	Cornelia Robert
Ricardo (Petrona)	" "	Domingo Lourens
Altagracia (Maria)	" "	Gustyn dacosta Gomez
Kup (Carolina Nicolina)	Aangifte gedaan aan den Districtmeester van het 3de District der Oost Divisie die den naam van den aangever des overlyden niet in het certificaat vermeld heeft.	

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
belast met de perceptie der belasting op de erfvolgingen in deze kolonie,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 20sten Mei 1831.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 27sten Mei 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 14¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Mei 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Mei zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabricten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP

By den ondergeteekende:

Rynsche Wyn, Hammen, Kaas in soorten, Jenever, Brood Zuiker, &c.

J. J. POOL.

Den 6den Mei 1831.

Edictale Citatie.

KRACHTENS daartoe verleend consent door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands dd. 5den April 1831 ll. gevolgd op een door de Heeren M. CURIEL Testamentaire en G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. geassumeerde Executeuren in den Boedel van wylen G. CURIEL ingediend rekwest.

Doen de genoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld aan allen en een ieder alhier te lande wonende adverteren dat degenen die vermenen mogten eenige actie of pretentie te hebben ten laste gemelden Boedel gehouden zullen zyn dezelve hunne actie of pretentie binnen den tyd van acht dagen en voor de buitenlandsche Crediteuren binnen den tyd van negen maanden van heden af te rekenen aan de voornoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld te komen op en aangeven, ten einde gemelden Boedel tot finale likwiditeit te brengen.

Daagvaardende de voornoemde Heeren M. CURIEL, G. F. LENZ en ABM. DE VEER Jr. in kwaliteit voormeld alle de genen die deswegens in gebreken mogten blyven voor den Ed. Achtbare Raad van Civile en Criminele Justitie dezes eilands ten einde aldaar staande rollen hunne actie of pretentie met de behoorlyke verificatien van dien in te brengen op pœne dat tegen de non comparanten zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 13den Mei 1831.

TH. D. KOCK,
Deurw. en Geregts Bode.

M. RICARDO,
Procureur.

TE KOOP

BY AUGUST MULLER—Fyn Zwart en Blaauw Laken en fyn Zwart, Groen en Blaauw half Laken, beste en opregte Madera en Teneriff Wyn, enz.

TE HUUR.

HET wegens zoo schoon uitzigt bekend huis genaamd Stad, Land en Zee Zigt, gelegen aan den weg van den Berg Altena, onlangs bewoond door den Weled. Heer Meyer, voorzien van Regenbakken, Put en een groot stuk grond tot beplanting, enz.—te bevragen by

ABM. CAPRILES.

Den 20sten Mei 1831.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

21.	golet Dorothea, Hart,	St. Thomas
24.	bark Margaritha, Buelta,	Coro
	golet Hope & Esther, Haives,	New York
	bark Betsy, Weever,	Aruba
	golet Gysbertha, De Brot,	Bonaire
	—— Eensgezindheid, Dewindt,	Orchilla
	—— La Comette, Janzen,	Ancola
25.	—— Carolina, De Brot,	Bonaire
26.	—— Casualidad, Chirino,	Puerto Cabello
	faluca Carmen, Anderson,	dito
27.	golet Aurora, De Haseth,	St. Thomas

UITGEKLAARD—MEI.

21. bark Fanny, De Haseth,
golet Geertruida, Levy,
—— Antonette, Berreerd,
—— Gran Maria, Agostini,
24. —— Maria, Rotjes,
—— Ilhët, Jones,
bark Maria Francisca, Espina,
—— Margaritha, Buelta,
golet Billow, Manson,
25. —— La Comette, Janzen,
—— Irena, Hanzen,
26. bark Betsy, Weever,
27. golet Casualidad, Chirino,

Sedert onze laatste hebben wy St. Thomas Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 21sten dezer, welke echter geene jongere dan de laatst medegedeelde Europische berigten behelzen. Wy zullen hier de uittreksels van Londensche berigten laten volgen.

(Uit de *Falmouth Pakket* van den 9den April.)

Er zyn dezen morgen eene menigte berigten van het vaste land ontvangen geworden. Het belangrykste derzelver stelt ons voor den onrustigen toestand van de staatkundige betrekkingen tusschen de volken op het vaste land, en de verscheidenheid van hinderpalen welke eene spoedige en voldoenende vereffening der zaken verhinderen.

De rust is te Brussel hersteld maar een schandelyk geval heeft te Gend plaats gehad.

De tolken van het Fransche gouvernement voeren steeds eene vreedzame taal en het verschil tusschen Frankryk en Oostenryk, wegens het bezetten der oproerige Italiaansche plaatsen, zal waarschynlyk door onderhandelingen vereffend worden. Men kan echter, slechts gissingen maken nopens de inzigten van het Fransche gouvernement. Misschien is het zyne staatkunde om den schyn te geven als of het den oorlog niet zoekt, maar door noodzakelykheid en het volk daartoe genoopt wordt. In het zuiden van Frankryk—in Toulon en daaromtrent en aan de grenzen van Piedmont—worden groote magazynen aangelegd.

De *Courier* behelst het volgende:—"Wy hebben op het oogenblik, by expres, een brief uit Frankfort ontvangen gedagteekend den 3den April, behelzende dat er officiele berigten uit Berlyn zyn ontvangen geworden, waarin wordt aangekondigd dat het gansche Hertogdom Samagotie, zoo ver als Georgenburg aan de Poolsche grenzen, in open opstand is. Men heeft reden te vreezen dat deze opstand zich tot Volhy en Podolia zal uitbreiden. Wy zyn niet bekend met de byzonderheden van dezen opstand, maar men is in vermoeden dat de troepen welke reeds Pultulk hebben bereikt, genoodzaakt zullen zyn, terug te moeten trekken.

Het berigt is in omloop dat er eene gemeenschap is geopend tusschen de Verhevene Porte en Polen, zoo dat over en weder van Warschau naar Konstantinopel boodschappers worden afgevaardigd. De Fransche nieuwspapieren gaan zelfs zoo ver te melden dat de oorlog werkelyk tusschen de Porte en Rusland is verklaard.—Tevens wordt gemeld dat in Courland een opstand is uitgebroken.

De *Morning Paper* zegt:—"Wy vernemen dat ons gouvernement, binnen den tyd van 24 uren, een der schoonste vleten, welke ooit uit de havens van Groot Brittanje zyn gezeild, in gereedheid om te zeilen kan brengen. Misschien zyn al de navale voorbereidselen slechts voorbehoedend, maar men wil dat eerlang eene Britsche vloot zee zal kiezen onder het bevel van Sir Thomas Hardy."

Het geloof dat er eene noodzakelykheid zal bestaan om het Parlement te ontbinden begint te verflaauwen. Het publieke gevoelen openbaart zich zoo sterk, dat het waarschynelyk is dat de party tegen de hervorming zal afzien verder in het Huis der Gemeente zich vyandelyk er tegen te verzetten.

NEDERLANDEN.

Brussel is andermaal het tooneel geweest van oproer, plundering en verwoesting. De oproermakers begonnen met het vernielen der drukkery van een strafwaardig nieuwsblad en gingen voort tot grootere buitensporigheden aan de woonhuizen van een bank direkteur, een Engelschman en een groote manufakturier. De onlusten waren begonnen door de partygangers van den Prins van Oranje. Een kolonel in den Belgischen dienst had openlyk verklaard dat hy aan het hoofd van zyn regement zou optrekken om den Prins binnen Brussel te brengen. Toen hy op zyne eige kamer werd gearresteerd, had echter geen zyner manschappen de minste poging aangewend om hem te bevrydon.

In de kamer der Gedeputeerden is een voorstel met eene groote meerderheid van stemmen doorgegaan om Karel de X. en zyne nazaten voor eeuwig van den Franschen grond te verbannen en hen te dwingen, binnen een jaar tyds alle eigendommen welke zy in Frankryk bezitten te verkoopen.

By de nalezing der jongst ontvangene Nieuw Yorksche Couranten, hebben wy in die van den 18den April een artikel gevonden waarin het volgende onder dagteekening van Londen 23sten Maart, gemeld wordt:—"Wy vernemen dat de Prins van Oranje op Zaturdag (19den) namiddag zich ingescheept heeft aan boord van eene Nederlandsche stoomboot bestemd naar Antwerpen. Dit vaartuig was bemand met 200 matroozen en gezonden om den Prins van hier aftehalen en te huis te brengen."

Op dit berigt hebben wy slechts aantemerken dat de Maria & Jacoba op den 21sten Maart uit Texel was gezeild zonder daaromtrent iets vernomen te hebben; en verdere berigten tot den 11den April deelen ons niets mede der aankomst van den Prins in het Moederland.

Wy vernemen dat er alhier berigten ontvangen zyn waarin gemeld wordt aan een voorstel door den Regent van Belgie aan onzen Koning gedaan om in een vergelyk te komen. De deputatie zou afgewezen zyn geworden met het antwoord: dat de Koning met geene oproerlingen ooit of immer zal onderhandelen, en dat aan hun den tyd van vyftien dagen wordt verleend om van hunne dwalingen terug te keren en zich aan het wettige gezag te onderwerpen.

Onze berigten van de naburige kust zyn zeer onrustig. In Valencia was men beducht voor eenen opstand, wyl men aldaar het voorregt van hoofdstad van Venezuela te zyn aan Caracas wil betwisten. Te La guayra zouden reeds eenige uitgewekenen van Caracas aangekomen zyn, om zich naar elders inteschepen, indien de rust niet spoedig mogt hersteld worden. Cumana zou wederom door Monagas zyn ingenomen, omdat Bermudez de onvoorzigtigheid had, zonder genoegzaam garnizoen in die stad te laten, tegen Barcelona optetrekken. Kortom onze beklagenswaardige naburen zyn stoeds eene prooi van partyzucht, zonder hoop van spoedige uitkomst.

FRANKRYK.

Schets van het verhandelde in de vergadering van de Fransche Kamer der Gedeputeerden, gehouden op den 18 Maart.

De President van den Raad der Ministers hield eene lange redevoering met betrekking tot den inwendigen en uitwendigen staat van het ryk. Over den inwendigen toestand des lands sprekende, vermaant hy alle zyne ambtgenooten en de kamer om met hem mede werkzaam te zyn in de handhaving van eensgezindheid en orde in overeenstemming met het beginsel van de omwenteling van July, hetwelk hy verklaart niet dat van oproer maar dat van wettige tegenkanting tegen onderdrukking en misbruik van magt te zyn. De party der gevallene dynastie, voegt hy er by, is heimelyk werkzaam; van naby gadegeslagen en gestrengelyk gestraft wordende, zal zy weldra hare geheele nietigheid leeren kennen.

Met betrekking tot de buitenlandsche zaken geeft de President van den ministerielen raad hoofdzakelyk te kennen dat Frankryk zich alleen ter verdediging harer eigene regten wapent en die van andere volken zal eerbiedigen; dat de staatkunde van Frankryk niet door hartstogten geregeerd wordt en dat het ryk niets meer dan den vrede verlangt en alleen tot eenen oorlog zal overgaan wanneer deszelfs eer en onafhankelykheid bedreigd mogt worden. Hy betuigt dat het zyn voornemen is om op het voetspoor zyner voorgangers, het beginsel van non interventie te handhaven; hy houdt staande dat geen volk het regt bezit zich door kracht van wapenen met de inwendige aangelegenheden van andere volken te bemoeijen, maar, vraagt tevens of zyne landgenooten daarom verpligt zyn de wapenen te omgorden wanneer dit beginsel niet geëerbiedigd wordt? Hy noemt dit eene tusschenkomst die, hoewel van eenen verschillenden aard, echter overeenkomstig is aan het stelsel des Heiligen Verbonds, aangezien men Europa daardoor noodzaakt om hetzelfde denkbeeld te volgen. By onderhandelingen, zegt hy verder, zullen wy het beginsel van non interventie steeds opvolgen, maar geene natie heeft het regt om van ons te vorderen de wapens ter verdediging harer zaak optevatten. Hy verklaart dat indien men de opregtheid van Frankryks bedoelingen in twyfel mogt trekken, indien er de minste inbreuk op de waardigheid van dit ryk mogt worden beproefd, hetzelve als dan op eene krachtdadige wyze verdedigd en gewroken zal worden. Hy acht het noodzakelyk om, ten einde het stelsel van verdediging volkomen te maken, de door het gouvernement afgeschafte indirecte belastingen weder intevoeren. Hy verzoekt tevens dat er eene commissie mag worden benoemd om den toestand der schatkist deszelfs behoeften en bronnen te onderzoeken.

De Ministers van Oorlog en Financien hebben ook mede het woord gevoerd.

De Minister van Justitie bragt ter tafel een ontwerp van wet tegen onwettige zamenscholingen der volksmenigte.

De Heer Eusebe Salverte zette vervolgens het woord op en schetste de party tegen de bestaande regering als gevaarlyker en magtiger af dan de ministers schenen te weten: hy gaf te kennen dat zy in openlyke verstandhouding met Holyrood stonden. Met betrekking tot eenen oorlog, zeide deze gedeputeerde, dat hy slechts twee staten in het noorden kende die niet vyandig tegen Frankryk gezind waren, Zweden en Denemarken. Hy raad eene vereeniging in staatkundige gevoelens met Engeland aan als noodzakelyk tot het behoud eens duurzamen vredes,—een offensief verbond met Zwitzerland acht hy mede zeer doelmatig. De gedeputeerde sprak vervolgens over het gedrag van Oostenryk en hield staande dat dat ryk het beginsel van non interventie ten opzigte van Italie had geschonden. Zal Frankryk, vraagt hy, even als in dit geval geschied is, dat beginsel vaarwel zeggen, wanneer Pruissen deel mogt nemen in de Belgische zaken? Dit zoude zyn den vrede ten koste van onze eer te koopen, en is dit niet even zoo het geval ten opzigte van Italie?

De Generaal Lafayette beweest de vyandelyke gezindheid van Rusland tegen Frankryk uit dokumenten door den Groot Hertog Constantyn by zyne vlugt achtergelaten. Het Poolsche leger moest, blykens deze officiele stukken, in staat van oorlog gesteld en tot eenen buitenlandschen veldtogt gereed gehouden worden. De geldelyke toestand van het ryk moest ook onderzocht worden om tot eene raming der oorlogs kosten te kunnen geraken. De Keizer beklaagt zich in een dezer dokumenten dat de gebeurtenissen zich met eene verbazende snelheid opvolgen en het jaargetyde hen niet toelaat den veldtogt terstond te beginnen, waardoor de zaken van Belgie groote veranderingen zouden kunnen ondergaan. Hy geeft ook te kennen dat een algemeene oorlog verklaard zal worden. De oude gedeputeerde las vervolgens een officieel dokument voor, ten blyke van eene zamenspraak gehouden tusschen de generaals Diebitsch en Benkendorf met den afgezant van den Dictator van Polen, den kolonel Wyleryński. Beide generaals geven daarin te kennen dat de Poolsche opstand plaats gehad heeft op een oogenblik toen de geheele magt des keizerryks op marsch was naar de Poolsche grenzen ten einde *de revolutionairen van Frankryk en Belgie tot rede te brengen.* De kolonel antwoordde hierop dat Polen zich magtig genoeg oordeelde den stroom voor een oogenblik te stuiten om Europa te kunnen waarschuwen om zich tot den stryd gereed te maken. Maar wat zult gy er by winnen? hernam de Maarschalk Diebitsch, wy rekenden op eenen veldtogt naar den Ryn, nu zullen wy na U verpletterd te hebben over de Elbe of den Oder trekken.

Na over de uit deze stukken bewezene vyandelyke gezindheid van Rusland in het brede te hebben uitgeweid, vestigt de gedeputeerden de aandacht der kamer op het gedrag van Pruissen jegens de Polen. Elk reiziger die zich naar dat land begeeft, wordt willekeuriglyk in Pruissen aangehouden, en niet alleen heeft men beslag gelegd op het geld van den staat maar ook op dat van byzondere personen. De generaal kan zoodanige daden van geweld nimmer noch met het volkeren regt noch met het beginsel van non interventie overeen brengen. (groot gelach.) Hy eischt van de regering eene uitlegging van derzelver voornemens met betrekking tot Polen—dat roemryk land hetwelk al deszelfs hoop op Frankryk vestigt. De Generaal verwacht dat deze uitlegging ten bewyze strekken zal dat Frankryks tegenwoordige regering niet dieper gezonken is dan die van Lodewyk XV.

De Minister van Buitenlandsche Zaken vraagt den ouden gedeputeerden wat hy eigenlyk hebben wil interventie of non interventie? Ten aanzien van Polen dringt hy op eene tusschenkomst aan en klaagt aan den anderen kant dat Frankryk Oostenryk niet heeft verhinderd binnen Italie te rukken. Ten aanzien van de in de archiven van Warschauw gevondene en door den gedeputeerde voorgelezene dokumenten, zeide de minister dat dezelve in geenen deele eene vyandelyke gezindheid van Rusland tegen Frankryk ademden; maar dat zy alleen betrekking hadden tot de door den Koning van Holland aan den Keizer van Rusland verzochte hulp die de Keizer bereid was te verleenen, indien zyne bondgenooten zich daartegen niet zouden verzetten; en wie waren deze bondgenooten, vraagt de minister, anders dan Frankryk, Oostenryk en Pruissen? De minister verklaart verders dat hy het aanhitsen van het beginsel van non interventie Frankryk nimmer de bedoeling gehad heeft hetzelve als oorzaak van eenen oorlog te beschouwen. Hy geeft te kennen dat er met betrekking tot de zaken van Italie onderhandelingen geopend zyn die voor als nog met den sluier der geheimhouding bedekt moeten blyven;—hy eindigt met te verklaren dat wanneer de eer of de waardigheid der Fransche natie op het spel mogten geraken, de regering terstond den oorlog zal verklaren, maar dat het een ongegrond en zinneloos denkbeeld is te gelooven dat de Franschen hun bloed zouden verspillen en hun schatkist uitputten om de regten van vreemde volken te verdedigen.

De Generaal Lafyette achtte het der waardigheid van het Fransche volk overeenkomstig dat het beginsel van derzelver omwenteling gehandhaafd werde; hy vraagt den minister af of deze niet verklaard had nimmer te zullen toestemmen dat de Oostenryksche troepen binnen Italie rukten. De Minister hernam hierop dat er verschil bestaat tusschen geene toestemming te geven of oorlog te verklaren. Vele leden gaven achtereenvolgens te kennen dat de woorden des ministers geene beteekenis hadden.

Chinesche Voorspelling.

Indien men aan bygeloof wilde toegeven, dan zou de hieronder volgende Chinesche voorspelling gevoegelyk op de jongst in Europa plaats gehad hebbende gebeurtenissen van toepassing kunnen zyn. Zie hier wat men omstreeks de helft van het vorige jaar in China zeide: "Het algemeen gevoede en geuite gevoelen is, dat het verval van alle takken van handel, in de laatste jaren, en de buitensporigheden, waaraan men den teugel viert, een voorteeken is, dat de wereld tot eenen staat van regeringloosheid zal vervallen, en er eene algeheele ommekeer zal plaats hebben, om haar tot een beteren toestand te brengen."

Gedachten van den Heer de Pradt, over het verlangen der Belgiërs naar eene vereeniging met Frankryk.

Wat toch is de grondslag van dit verlangen? Is het liefde, sympathie der beide volken? Of is het een deels nationaal, deels staatkundig belang? Volken, zoo wel als individus, rigten zich in hunne zaken het liefst naar hun belang; eene Platonische liefde bestaat niet meer. Wanneer men dus ziet dat eene natie het zoo gewigtig besluit neemt, zich met eene andere natie zamen te smelten, die haar in roem, omvang, rykdom en andere voordeelen zoo ver te boven gaat, dan moet men juist om dit gewigt, tot de ware bron, waaruit dit voornemen ontstaan is terug pogen te gaan. Het begin eener omwenteling is het wezenlykste niet; men moet ook hare gevolgen bedenken. Zy vormt den overgang uit een' toestand in een' anderen, en het komt er nu op aan, op dat gene acht te geven, wat in dezen nieuwen toestand te vinden is. Belgie heeft zich in eene omwenteling gestort, maar het moet er zich ook weder uitredden; het heeft met Holland gebroken, in de vereeniging was het niet zeer sterk; na de afscheiding is het zeer zwak; het had een bepaald opperhoofd; thans zoekt het er een; het had zyn aandeel aan den Hollandschen koloniaalhandel: het heeft dien verloren; het had den uitvoer naar Holland: hy is afgesneden. Tusschen drie douanen-linien ingesloten, zonder zeehandel, gevoelt Belgie thans reeds het aannaderen eener kommervolle toekomst.

Het land heeft de dringendste, wezenlykste handelsbehoefte. Het continentaal stelsel, hetwelk de industrie naar het vaste land verplaatst heeft, heeft Belgie met fabrieken bezaaid; geheel Vlaanderen is met spinneryen bedekt, die met de onzen in Normandye, in den Elsas, te St. Quentin en elders wedyveren; Verviers en het land van Limburg stryden met onze lakenfabryken van Louviers, Sedan en Carcassonne, om den voorrang; de stoffen zyn ligt, glanzig en niet zoo dun als de Fransche producten: hetzelfde geldt van het yzer en leder, hetwelk Luik en Luxemburg in overvloed leveren; de Belgische bieren, linnens, het vee, enz. zyn beter dan de voordeeligste artikelen in Frankryk. Wat de geheele

geschilvraag beslist is dit: Frankrÿk heeft eene markt van 32 millioen. Belgie slechts eene markt van 3 millioen menschen: in deze getallen is geene verhouding; wanneer derhalve eenige politieken of eerzuchtigen van eene liefde tot Belgie droomen, dat stoot toch Frankrÿk dit land van al zÿne manufacturen, van zÿne kolenmÿnen, van de voorregten zÿns akkerbouws terug. Dwaasheid is het aan de liefde der Belgiers te gelooven; onze markten beogen zÿ. Maar zÿ mogen ons beminnen of niet, wat kunnen zÿ van ons aannemen?— Wÿ hebben hun niets aan te bieden dan wÿn en modeartikelen, en dezen zullen zy daarom niet meer of niet minder verbruiken.

In 1792 rukten wÿ Belgie in, toen wÿ in 1793 het wederom verlieten, trok het waarlÿk geen rouwgewaad aan. Van 1794 tot 1814 hebben wÿ Belgie bezeten; het heeft het juk gedragen, maar toen het brak geene spoor van droefheid getoond. Lieden, die door hunne verbeelding weggesleept, behagen scheppen in romans en tafereelen, moet men laten begaan. De Waarheid is dat Belgie ons niet meer beminde dan Duitschland en Spanje; Belgie zeide tegen Frankrÿk: Neem uwe slagboomen weg, anders moet ik bÿ myne te enge ruimte in onvruchtbaren overvloed omkomen; maar dit heet eigenlÿk niet anders dan: Verniel uwe werkplaatsen en uwen landbouw, opdat ik in bloei kome.— Thans zegt Belgie: Ik moet sterk zÿn, om gelukkig te worden, en gelukkig zÿn, opdat ik en Europa de vruchten plukken van mÿne omwenteling. Toegestaan; maar het moest er niet nog bÿvoegen: Ik moet al wat mÿ gelegen komt van Holland losscheuren. Of heeft Holland ook geen regt om sterk en gelukkig te zÿn? zou het ook zÿn welzÿn aan het welzÿn van Belgie moeten opofferen?

Toen Rusland, Frankrÿk, Oostenrÿk en Engeland zich tot groote Mogendheden gevestigd hadden, moest het in het belang van Europa liggen, den Mogendheden van den tweeden rang meer vastigheid te geven; waarom bekwam Pruissen de Rÿnprovincien; Sardinie, Genua; en Zweden, Noorwegen; om dezelfde reden werd Belgie aan Holland toegevoegd. De afscheiding verzwakt en schokt alzoo het Europesche stelsel, want het alleenstaande Belgie behoort tot geheel geen stelsel. Een Belgische Koning geeft der koninklÿke waardigheid geen' glans; want wat is een Koning zonder scepter en zwaard?

Voorbeelden uit vroegeren tÿd van Heldhaftige zelfopoffering van dappere Hollanders

De grootmoedige heldendaad van den dapperen van Speÿk, bevelhebber der kanoneerboot No. 2, voor Antwerpen, die zulk eene luisterrÿke bladzÿde in onze nieuwere Vaderlandsche Geschiedenis zal vullen herinnert ons aan eenige voorbeelden uit de oudere van dergelÿke kloekhartige zelfopoffering ten dienste des Vaderlands, die wÿ niet ongepast oordeelen onzen lezers ter vergelyking hier insgelyks te herinneren.

Herman de Ruiter, een ossenkooper van 's Hertogenbosch, zich als een kapucÿner monnik verkleed hebbende, verraste met drie anderen op den 12den December 1570 het Slot te Loevestein, doodde den bevelhebber, verdreef met vierentwintig man, die hem volgden, de Spaansche bezetting, en stelde het slot in staat van verdediging. De Hertog van Alba zond driehonderd man, om het slot op te eischen, doch de dappere de Ruiter wil van geene overgave hooren, maar hetzelve bewaren voor den Prins van Oranje, bemoedigt de zÿnen met de hoop op ontzet, en besluit zich tot het uiterste te verdedigen. Het grof geschut baande den belegeraars den weg in de vesting, en na vÿf dagen werd het slot ingenomen. De Ruiter, wiens manschap reeds grootendeels gesneuveld was, week met het overschot in een binnenvertrek, waar hÿ zich langen tÿd met een slagzwaard dapper verweerde, en menigen aanvaller nedervelde. Eindelÿk op het punt gebragt om voor de overmagt te moeten bezwÿken, stak hÿ den brand in het kruid, en sprong met zÿne aanvallers tevens in de lucht.

Het tweede voorbeeld der eigenwillige verkiezing van een' roemvollen heldendood boven levensbehoud ten koste van de eer des Vaderlands, is dat van den Zeeuwschen Vice-Admiraal Reinier Klaaszoon. Deze met zes Hollandsche schepen door storm van de Vloot afgeraakt zÿnde, die onder het bevel van den Luit. Admiraal Willem Hautain op de Spaansche West-Indische Vloot kruiste, werd den 6den October 1606 op de hoogte van kaap S. Vincent ontmoet door acht zware vÿandelÿke galjoenen en negen galeÿen, en geraakte met een galjoen in een scherp gevecht. Hautain kwam Klaaszoon met drie schepen te hulp, waarop de Spanjaard afliet; doch de geheele Spaansche Vloot opdagende, werd Klaaszoon door vÿf galjoenen besprongen, en, deerlÿk geteisterd, door Hautain aan zÿn lot overgelaten De dappere Klaaszoon bleef met de uiterste verwoedheid nog twee dagen voortvechten. Toen hÿ eindelÿk geheel reddeloos geschoten was, zÿn meeste volk verloren en geene hoop op ontzet meer had, sloeg hÿ zÿnen overigen manschappen, die meest allen gekwetst waren, voor, den brand in het kruid te steken, waartoe eenparig besloten werd. Allen knielden hierop neder, deden hun gebed, en Klaaszoon wierp met eene vaste hand eene brandende lont in het kruid;— in een oogenblik vloog het wrak met zestig menschen in de lucht, van welke twee, deerlÿk verminkt, door de Spanjaards werden opgevischt, die, nog twee uren levende, het stoutmoedig besluit tot deze heldhaftige daad verhaalden.

Dezelfde kloekhartigheid betoonde Remmert Vlak, Kapitein van het schip Kruiningen, behoorende tot het smaldeel van den kommandeur Jakob Binkes, die den 23sten Februarÿ 1677 voor het eiland Tabago in gevecht geraakte met den Franschen vlootvoogd d'Estrées. Kapitein Vlak, door twee Fransche schepen aan boord geklampt, was op het punt van genomen te worden, doch niet begeerende den vÿand in handen te vallen, besloot hÿ zÿne aanvallers met zich zelven te verderven; hÿ deed een tonnetje buskruid op het dek achter den grooten mast brengen, stak den brand er in en vloog met de beide Fransche schepen in de lucht.

Nog is het helden geslacht der Hollanderen niet uitgestorven; nog leven er afstammelingen, die instaat zÿn de groote daden hunner voorvaderen te herhalen; nog is op helden als van Speÿck (*) toepasselÿk hetgeen de groote Helmers op den dapperen Klaaszoon toepaste:

Wel hem, die 't Vaderland meer dan zich zelv' bemint,
In 't sneuvlen voor hare eer een' zuivren wellust vindt,
Die niet met woest getier, onvruchtbre taal of loosheid,
Dien achtbren naam misbruikt tot dekking van zyn boosheid;
Maar die door daden toont, terwyl de noodstorm brult;
Dat hy zyn pligten kent, dat hy zyn' pligt vervult!

(*) De grootmoedige daad van dezen edelen held geschiedde in geen oogenblik van onbezonnenheid en overyling, maar was reeds lang te voren door hem bedaard overlegd en vast besloten, byaldien zich de gelegenheid opdeed, om te moeten kiezen tusschen heldhaftige zelfopoffering of oneerlyk levensbehoud, gelyk blykt uit een' brief door hem geschreven, den 11den December 1830, aan zyn neef, den Heer J. de Dieu, waarvan wy hier een uittreksel geven: "De citadel van Antwerpen ligt geheel met wallen omzet, daar over weder bruggen, een wal en brug, daar ligt nu myne boot voor; komen nu die gemeene kerels dan zyn wy eerst aan de beurt; met 30 koppen valt weinig te doen tegen die smeerlappen, die uit honger komen ten getale van 2000; nu zoude UE. kunnen zeggen, wel ga dan in het fort.— Ja wel, zoodra de alarmtrom slaat, worden de bruggen opgehaald, en geen vriend of vyand laat de Generaal er in, zoo dat wy dan buiten moeten blyven, en groot gevaar loopen van Brabandsch te moeten worden, zoo niet ons stellig ideé was van de boot in de lucht te laten springen, liever dan my aan zulk een canailjepak over te geven."—Verder leest men: "Aan myn persoon is niets te verliezen, en denk daaraan, steeds hopende tot voordeel van mynen goeden Koning en brave landgenooten te zyn."

Uit een' lateren brief van den 19den December blykt, dat hy een voorgevoel had, dat hy zyn stoutmoedig besluit ten uitvoer zou moeten brengen. "Vertrouw stellig," zegt hy daarin onder anderen, "van ieder, die in de marine is dat hy alles veil heeft voor onzen dierbaren Koning, maar waar is de gelegenheid daartoe? Liggende naby eenen klomp ys, hetwelk reeds te voorschyn komt, hoe dan? weg dan, behalve bravoures, en de landssoldaten, die in de gelegenheid zyn zich te kunnen onderscheiden! God geve maar, dat er geen ys in het water kome, dan zoude ik nog moed behouden, maar vast en aan den grond, kyk, dat is een toer! en voor ons zeer onvoordeelig! intusschen moet ik UE. zeggen (en ik hoop my te willen gelooven) dat eerder de boot met kruid en my in de lucht gaat, dan immer een infame Brabander te worden of het vaartuig over te geven; liever wordt ik een *Claassens* dan een *Daine*, echter de ondervinding zal het doen zien."

In deze oogenblikken, waarin de naam van den moedigen *Chassé* op aller lippen zweeft en niet dan met eerbied wordt uitgesproken, kan eene korte levenschets van den edelen krygsman, wiens arm het schandelyk oproer en het lafst verraad eene zoo geduchte tuchtiging heeft doen ondervinden, onzen lezers niet dan welgevallig zyn.

Soldaat geboren, zyn vader was Majoor in het Munstersche regement, heeft hy van zyne vroegste jeugd alle militaire rangen doorloopen en nimmer dien stand verzaakt.

Op den 18den Maart van het jaar 1765 zag de thans 65 jarige held *David Hendrik* Baron *van Chassé*, het eerste levenslicht in de stad Thiel in Gelderland. Naauwelyks had hy zyn tiende jaar bereikt of hy trad als kadet in Nederlandsche dienst; het jaar 1781 zag hem tot luitenant bevorderen. In 1787 ontweek hy als patriot het land, en nam hy dienst in de Fransche legers, waar zyne dapperheid hem weldra deed onderscheiden en hem in 1793 den rang van luitenant-kolonel verwierf. De veldslagen van Mouqueron, Stade en Hooglede, getuigden van zynen moed. In 1795 keerde hy met het leger van *Pichegru* in zyn vaderland te rug en het volgende jaar maakte hy den Duitschen veldtogt onder de bevelen van den Generaal *Daendels*. Drie jaren later, by den inval der Engelschen in Noord-Holland, weerstond hy, aan het hoofd van een korps jagers, verscheiden uren lang eenen veel sterkeren vyand. Na den aftogt der Engelschen zag hy zich andermaal tot het deelnemen aan den Duitschen veldtogt geroepen. In denzelven hielp hy Wurtzburg belegeren, heroverde eene battery op de Oostenrykers en maakte 400 gevangenen in een der gevechten. In 1805 en 1806 verzelde hy den Hollandschen Generaal *Dumonceau* in den oorlog tegen Pruissen. Maar het is vooral in den Spaanschen oorlog dat hy zich al gedurig deed onderscheiden; de onverschrokken moed, waarmede hy steeds met de punt der bajonnet op den vyand indrong, verwierf hem van den soldaat den eerenaam van *Generaal bajonette*. Zyne uitstekende diensten in dezen zesjarigen oorlog, in welken hy de meeste veldslagen bywoonde en onder andere de roemryke zege van Ocana, welke de Hollandsche troepen met roem overdekte, hielp bevechten, deden hem door Koning *Lodewyk Napoleon* tot de waardigheid van baron verheffen, met eene dotatie van *f* 3000 op de domeinen van het ryk, gaande deze koninklyke gunst nog verzeld van zyne benoeming tot kommandeur by de orde van de Unie. In de bergpassen van de Pyreneën gelukte het hem, door buitengemeene onverschrokkenheid, het legerkorps van den Graaf *Erlon* te redden. Voor dit luisterryk wapenfeit ontving hy de decoratie van officier by het legioen van eer, en vroeg de hertog van *Dalmatie* (Maarschalk *Soult*) zyne bevordering tot luitenant-generaal, eenen rang welken hy echter eerst by het verlaten der dienst van Frankryk bekomen hoeft. Ook *Napoleon* stelde zyne dapperheid en kunde op hoogen prys, en benoemde hem by besluit van 30 Juny 1811 tot baron van het ryk.

In de maand Jannary 1814 ontving hy bevel, om zich by het groote leger in de omstreken van Parys te voegen; ook daar deed hy wonderen van dapperheid, en werd hy in een gevecht tegen de Pruissen gewond. In de beide veldtogten van 1813 en 1814 werden drie paarden onder hem doodgeschoten en twee onder hem gewond.

Na de eerste kapitulatie van Parys keerde hy in zyn Vaderland terug en werd hy door Z. M., destyds Souvereinen Vorst van Holland, als Luitenant-Generaal by het leger geplaatst. By den veldslag van Waterloo handhaafde hy zynen ouden roem van onverschrokken soldaat en van kundig opperhoofd. De oude keizerlyke garde eene beweging ziende maken op eene Engelsche battery, welke uit gebrek aan krygsbehoeften haar vuur had moeten staken, en al het gewigt van het behouden van dezen post gevoelende, deed hy den majoor *van der Smissen*, thans helaas den medestander van het oproer, in vollen ren met zyne vliegende artillerie derwaarts toesnellen, waardoor de poging des vyands niet slechts verydeld werd, maar deze zich genoodzaakt zag, met achterlating van een aantal dooden, in wanorde te wyken. Ook in dezen gedenkwaardigen slag bragten zyne verrigtingen met de bajonnet niet weinig by tot het bedalen der overwinning. De hertog van *Wellington* zelf deed zyne verdiensten in dit gevecht, by eenen later openbaar gemaakten brief, hulde geworden.

Vyftien jaren rust na zoo veel onafgebroken togten bragten sedert dien tyd onzen held tot zyn 65 jaar, en de in Europa heerschende vrede scheen hem het rustig genot van zynen roem voor het verdere zyner dagen te zullen verooloven, toen het schandelyke oproer zich allengs uitbreidende tot de aan zyne zorgen toebetrouwde vesten, hem dwong op nieuw den degen uit de schede te trekken, ter straffe van een hemeltergend muiters rot.